

Του Γιάννη Χαρισίδη

Ο λογοτέχνης-ιδιότητα άγνωστη στα πλατειά στρώματα, κατάντησε να θεωρείται, κ'άτι συμπαθητικό, αλλά ~~ΜΗ~~ ~~ΜΗ~~ σοβαρό.

Η λογοτεχνία ορίζεται ως εργασία ~~ΜΗ~~ παραγωγική και ο λογοτέχνης για να ζήσει πρέπει να κάνει επάγγελμα γνωστο και προσοδοφόρο. Όμως τις δουλειές τις έχουν οι εργοδότες και η κρατική μηχανή. Για να δουλέψει πρέπει να ευθυγραμμισθεί και πάντως ν'αλλοτριωθεί για ένα μέρος των δυνάμεών του και του χρόνου του. Ίσως έτσι να εξοικονομήσει κ'άτι για τον εκδότη του, να τυπώσει τη φωνή του.

Από την έκδοση και μετά ο συγγραφέας αποξενώνεται οικονομικά, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, από το έργο του. Οι εξουθενωτικοί νόμοι του κεφαλαίου, εφαρμόζονται απέναντι στους εργάτες του πνεύματος, με ίση σκληρότητα μ'εκείνην που εφαρμόζονται απέναντι στους εργάτες του χεριού. Με τους εκδότες πλούσιους και τους συγγραφείς φτωχούς, όπως ακριβώς είναι οι βιομήχανοι πλούσιοι και οι εργάτες φτωχοί, οι εφοπλιστές πλούσιοι και οι ναύτες φτωχοί. Κλπ, κλπ.

Κανείς δεν θεωρεί ότι ο λογοτέχνης γράφει για το κοινό καλό, γράφει για να εκπληρώσει ένα χρέος που αισθάνεται να του βασανίζει. Πολλοί λένε: δεν έχει τι να κάνει και γράφει. Αυτή νομίζω είναι η επικρατούσα άποψη. Κανείς απ'τους πολλούς δεν πιστεύει ότι η τέχνη είναι καθῡμός που κ'άει και ζητάει να βγει.

Οι εξουσιαστές καλλιεργούν τις τέτιες αντιλήψεις. Ξέρουν ότι η καλλιέργεια, η κουλτούρα είναι για τους φτωχούς περισσότερη δημοκρατία, ελευθερία, είναι ισότητα και δικαιοσύνη, γι'αυτό έχουν σε ανυποληψία τις πνευματικές ενασχολήσεις. Τα τεράστια και συναρπαστικά μέσα μαζικής ~~εμπ~~πλυσης του εγκεφάλου, τους βοηθούν. Η ατομική κατήχηση ανήκει στο παρελθόν. Με καταλιονισμούς κυμάτων, οι άνθρωποι και ιδίως οι νέοι, ποδοσφαιροποιούνται, αθλητές αγοράζονται και πωλούνται με αστρονομικά ποσά, η ύλη θεοποιείται και ο Παλαμάς πεθαίνει από υποσθτισμό όπως βεβαιώνει η ιατρική βεβαίωση του θανάτου του.

Πολλές ώρες διατίθενται για τα ζώδια, τη μπάλλα, τα όνειρα και διάφορες άλλες μωρολογίες και παιδιάστια γυμνάσματα, ενώ οι τέχνες και τα γράμματα είναι οι φτωχοί συγγενείς της εξουσίας. Απόμακροι και οι πολιτικές εφημερίδες, εκτός της ΕΤΙΑΣ, έγιναν ημιαθλητικές και ο τζόγος του προπό και των ΠΑΕ όλο και περισσότερους πελάτες αποκτούν, ενώ οι αναγνώστες των καλών περιοδικών και βιβλίων μετριούνται πολύ εύκολα.